

Domácí bohoslužba – vigilie Zmrtvýchvstání

1) Úvod

Rozsvícení velikonoční svíce.

Zvolání: **Ať slavné Kristovo vzkříšení, naši tmu ve světlo promění.**

nebo: **Světlo Kristovo.**

Velikonoční chvalozpěv

Notový zápis pro Velikonoční chvalozpěv naleznete na tomto odkazu:

<https://josefolejnik.cz/dilo/exsultet/>

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!
Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!
K vítězství tak mocného Krále
zazni, polnice, a zvěstuj spásu!

Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září
a tonoucí v jasu věčného Krále,
pohleď, jak na celém světě
rychle zmizely temnoty!

Raduj se i ty, matko Církvi,
zkrášlená leskem tak jasného světla!
A v mohutném zpěvu lidu
ať tento svatý dům Boží
zní ozvěnou té radosti!

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávajme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé,
abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce,
i jeho jednorozeného Syna,
našeho Pána Ježíše Krista
oslavovali radostným zpěvem
a celou vroucností srdce i ducha.

Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův
a svou krví z lásky prolitou
zrušil dlužní úpis dávného hříchu.

Dnes je slavnost veliké noci,
kdy se zabíjí onen pravý Beránek,
jehož krev posvěcuje veřeje věřících.

To je ta noc,
ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti,
kdysi vyvedl z Egypta;
Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.

To je tedy ta noc,
kdy jas ohnivého sloupu
zahnal temnotu hříchu.

To je noc,
která dnes na celém světě
vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu,
vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

To je ta noc,
v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z hrobu.

Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili,
kdybychom nebyli vykoupeni.

Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám
tvá otcovská dobrota!
Jak nedocenitelný to projev tvé lásky:
Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka!

Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův,
který Kristus zahladil svou smrtí.

Ó šťastná vina,
pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!

A tak posvěcená tato noc
zahání hříchy, smývá viny,
hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost.

Ó vpravdě blahodárná noc,
která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem.

Prosíme tě tedy, Bože,
ať tato svíce, ke cti tvého jména zasvěcená,
stále svítí nesláboucím jasem,
aby rozehnala temnotu této noci.
Přijmi ji jako líbeznou vůni
a dej, aby zářila jako světla na nebi.

Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla.
Onen totiž Vládce světla, který nezná západu.
Ten, který se vrátil z říše zemřelých
a jasně zazářil lidskému rodu:
tvůj Syn Ježíš Kristus.
On s tebou žije a kraluje na věky věků.
O: Amen.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení – Gn 1,1-2,2

O stvoření

Připouští se i kratší čtení Gn 1,1.26-31a o stvoření člověka.

Bůh viděl, že všechno, co udělal, bylo dobré, dokonce velmi dobré. Bible neodpovídá na otázky, jakým způsobem vznikl svět, ale kdo je za tím vším. Je knihou vztahů. Každý z nás jsme tady proto, že nás Bůh chtěl. Připravil nám ty nejlepší podmínky k životu. Byla nám dána důvěra užívat darů, které Hospodin stvořil. I když jsme zklamali jeho důvěru, nepřestává mít s námi trpělivost. Zkouší to znovu a znovu. Do rukou člověka vložil dar největší: svého Syna Ježíše.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech vanul nad vodami. Tu Bůh řekl: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro – den první. Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od vod nad oblohou. Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo jitro – den druhý. Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš zemí a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádry uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den třetí. Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítlny na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať (označují) údobí, dny a roky. Ať jsou svítilnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velké svítlny: svítilnu větší, aby vládla dni, a svítilnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den čtvrtý. Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské

obloze!“ Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ Nastal večer, nastalo jitro – den pátý. Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrůznějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré. Potom Bůh řekl: „Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi.“ Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Boží ho stvořil, stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi.“ A připojil: „Hle, k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádrem uvnitř. Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý. Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

Mezizpěv – Žl 104,1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c

Notový zápis najdete na: [Ps104_03.pdf \(sdh.cz\)](#)

Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.

Veleb, duše má, Hospodina!
Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!
Velebností a vznešeností ses oděl,
světlem se halíš jako pláštěm.

Zemi jsi založil na jejích základech,
nezakolísá na věčné věky.
Oceánem jsi ji přikryl jako šatem,
nad horami stanuly vody.

Pramenům dáváš stékat v potoky,
které plynou mezi horami.
Podél nich hnízdí nebeské ptactvo,
ve větvích švitoří svou píseň.

Ze svých komor zavlažuješ hory,
země se sytí plody tvého díla.

Dáváš růst trávě pro dobytek,
bylinám užitečným člověku.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine!
Všechno jsi moudře učinil,
země je plná tvého tvorstva.
Veleb, duše má, Hospodina!

2. čtení – Gn 22,1-18

O Abrahámově oběti.

Oběť Izáka bývá mnohými vysvětlována jako předobraz smrti Ježíše Krista. Abrahám má obětovat svého syna. Na otázku, Izáka, kde je ovce k oběti, Abrahám praví, že sám Bůh si vybere ovci. Ježíš se stal onou ovčí, která byla zabita, abychom my mohli žít.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl zdálky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“ Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba dva šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu“ – a šli oba dva spolu dál. Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých

nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Mezizpěv - Žl 16,5+8.9-10.11

Notový zápis najdete na: [Ps016_03.pdf \(sdh.cz\)](#)

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachovááš můj úděl.

Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,
i mé tělo bydlí v bezpečí,
neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

3. čtení - Ex 14,15-15,1

O přechodu Rudým mořem.

Cesta za svobodou je náročná. Přicházejí zkoušky, chvíle krizí, touha se vrátit. V Hospodinově plánu nejsou neřešitelné situace. On si poradí. Zatímco my máme dvě tři možná řešení, on jich má na tisíce...Jen být otevřený Boží originalitě.

Synové Izraele šli středem moře po souši.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže

synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníku Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Hned následuje mezizpěv. **Po tomto čtení se neříká: slyšeli jsme slovo Boží.**

Mezizpěv – Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18

Notový zápis najdete na: [Ex15_02.pdf \(sdh.cz\)](#)

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,
koně i jezdce svrhl do moře.

Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,
Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Hospodin je hrdina ve válce,
jeho jméno je Hospodin.

Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře,
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Hlubiny je přikryly,
zřítily se do propasti jako kámen.

Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu,
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví,
na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo,

ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.
Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

4. čtení – Iz 54,5-14

O novém Jeruzalémě.

Jeruzalém je přirovnávám k nevěště. Hospodin zde vystupuje jako ženich, zastánce. Je tím, kdo opatruje a slibuje věrnost. Uzavírá smlouvu nejen s Jeruzalémem, ale s celým vyvoleným národem. Místo Jeruzaléma si mohu dosadit své jméno. Hospodin na nás nezapomíná! On nikdy smlouvu o své věrnosti vůči mně neporuší.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin mluví ke (své nevěště) Jeruzalému: Neboj se, nebudeš zklamána, vždyť tvým manželem bude tvůj stvořitel, Hospodin zástupů je jeho jméno; tvým vykupitelem je Svatý Izraele, nazývá se: Bůh celé země. Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin. Může být zavržena manželka z mládí? – pravil tvůj Bůh. Na maličkou chvíli jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji – pravil Hospodin, tvůj vykupitel. Chci jednat jako za dnů Noemových: tehdy jsem přísahal, že již nezaleji Noemovou potopou zemi, nyní přísahám, že se již na tebe nerozhněvám, nebudu ti hrozit. I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj – pravil Hospodin, který tě miluje. Ubohá, šlehaná bouří, bez útěchy! Hle, položím tvé kameny na granáty, základy tvé na safíry, tvá cimbuří udělám z rubínů, brány tvé z křišťálů, všechny tvé hradby z drahokamů. Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky, štěstí tvých synů bude veliké. Na spravedlnosti budeš založena, zbavena útlaku, nebudeš se bát, (zbavena) hrůzy – už se k tobě nepřiblíží.

Mezizpěv – Žl 30,2+4.5-6.11+12a+13b

Notový zápis najdete na: [Ps030_01.pdf \(sdh.cz\)](#)

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil,
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.

Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,
zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní,
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!

Vždyť jeho hněv trvá chvíli,
ale jeho laskavost po celý život,
zvečera se uhostí pláč,
zjitra však jásos.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou,
pomoz mi, Hospodine!
Můj nářek jsi obrátil v tanec,
Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

5. čtení - Iz 55,1-11

O spáse všem zdarma nabídnuté

Lidská touha po štěstí, po přijetí, lásce, odpuštění. To vše můžeme nazvat žízní. Ústy proroka nám sám Hospodin ukazuje, kde máme čerpat. Pramenem, zdrojem je sám Hospodin. Výhoda pro nás: Je to zadarmo. Jen přijít a pít. Tedy nečekat jen tak se založenýma rukama.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě; i když jste bez stříbra, pojdte, zásobte se a jezte, pojdte a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojdte ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech (daných) Davidovi. Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů. Přivoláš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil. Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať (změní) své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho. Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

Mezizpěv - Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Notový zápis najdete na: [lz12_03.pdf \(sdh.cz\)](http://sdh.cz/lz12_03.pdf)

S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

Bůh je má spása!
Bez obavy mohu doufat.
Hospodin je má síla a má chvála,
stal se mou spásou.
S radostí budete vážit vodu - z pramenů spásy.

Děkujte Hospodinu, vzývejte jeho jméno!
Hlásejte mezi národy jeho díla,
zvěstujte vznešenost jeho jména!

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,
ať je to známé po celé zemi!
Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu,
neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

6. čtení – Bar 3,9-15.32-4,4

O prameni moudrosti.

Pro dodržování přikázání, která dal svému lidu Hospodin, užívá Písmo rčení chodit po Hospodinových cestách. Hospodin nikoho nenutí po této cestě jít. Jen nabízí způsob života, který nám pomůže co nejpohodlněji kráčet dál a nezadělávat si zbytečně na problémy. Máme vždy na výběr. Jeho cesta vede bezpečně k cíli a nikdy po ní nepůjdeme sami.

Čtení z knihy proroka Barucha.

Slyš, Izraeli, přikázání života, napni sluch, abys poznal moudrost! Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi, že chřadneš v cizí zemi, poskvrněn jako mrtvoly, že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí? Opustil jsi studnici moudrosti! Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě, přebýval bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je poznání, kde síla, kde důvtip, abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život, kde v pokoji září oči. Kdo našel místo (moudrosti), kdo vešel do jejích pokladnic? Zná ji však ten, který ví všecko, svým důmyslem ji vynašel; který založil zemi na věčné časy a naplnil ji zvířaty; který vypouští světlo, a (ono) jde, volá na ně, a (ono) ho poslouchá s třesením. Hvězdy vesele září na svých místech; zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“ – a s radostí svítí svému Tvůrci. To je náš Bůh, nemůže být jiný k němu přirovnán. Vynašel všechny cesty k moudrosti a dal je svému služebníku Jakubovi a Izraeli, svému miláčkovi. Potom se (moudrost) ukázala na zemi a stýkala se s lidmi. Ona je knihou Božích přikázání a zákonem, který platí na věčné časy; všichni, kteří se jí drží, (přijdou) k životu, k smrti pak ti, kdo ji opustili. Obráť se, Jakube, a uchop ji, choď po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu! Svou slávu nedávej jinému ani to, co ti prospívá, cizímu národu. Blahoslavení jsme, Izraeli, že známe, co se líbí Bohu.

Mezizpěv – Žl 19,8.9.10.11

Notový zápis najdete na: [Ps019_07.pdf \(sdh.cz\)](#)

Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

7. čtení – Ez 36,16-17a.18-28

O novém srdci a novém duchu.

S nadsázkou se říká, že v tomto úryvku se poprvé vyskytuje zmínka o transplantaci srdce. Zde se nemyslí svalový orgán, ale něco, co určuje lidské rozhodování a jednání. Výměna kamenného srdce za srdce z masa, dává životu nový rozměr. Je to srdce, které vidí lidi okolo sebe, které slyší i slabý hlas těch, kteří potřebují pomoci. Jedná se o novou kvalitu života – nejen toho mého, ale i těch druhých.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, když bydlel Izraelův dům ve své vlasti, poskrnul ji svým chováním i svými skutky. Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na zemi, znesvěcenou jejich modlami. Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozehnal, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země! Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, k nimž přišli. Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý! Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že

budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

Mezizpěv – Žl 42,3.5bcd; 43,3.4

Notový zápis najdete na: [Ps04243_05.pdf \(sdh.cz\)](#)

Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne má duše po tobě, Bože!

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu:
kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Vzpomínám, jak jsem putoval v zástupu,
jak jsem je vodíval k Božímu domu
s hlasitým jásotem a chvalozpěvem
ve svátečním průvodu.

Sešli své světlo a svou věrnost: ty ať mě vedou
a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Pak přistoupím k Božímu oltáři,
k Bohu, který mě naplňuje radostí.

Oslavím tě ceterou,
Bože, můj Bože!

Následuje chvalozpěv:

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

Epištola – Řím 6,3-11

Dříve byl křest udělován ponořením do tekoucí vody. Člověk ponořený do vody je svým způsobem mrtvý. Jeho vynoření je začátkem nové etapy. Něco nového se otevírá. Onu starou špínu se starým způsobem života „zanechal“ ve vodě. Podle Pavla je škoda se „ráchat“ ve staré špíně, když tu mám možnost se radovat z nového, čistého a krásného daru života.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Notový zápis najdete v samostatném souboru pod domácí bohoslužbou na vigili

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,

Hospodinova pravice mě pozvedla.

Nezemřu, ale budu žít

a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,

stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,

je to podivuhodné v našich očích.

Evangelium – Mt 28,1-10

Byl vzkříšen z mrtvých a jde před vámi do Galileje.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví. Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše

ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“ (Ženy) rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům. Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Buďte zdraví!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

Prázdný hrob vyvolal údiv, zmatek, zděšení. Sám o sobě není důkazem o zmrtvýchvstání, ale vede ke Vzkříšenému a k setkání s ním. Prázdný hrob také vyvrací veškeré lidské představy o cíli a smyslu života. Smrt nemá poslední slovo. Vysvětlením všeho je osobní setkání se Vzkříšeným. Velikonoční ráno, jak nám ho popisují evangelisté, je plné překvapení. Každá rána, která prožíváme s Ježíšem mohou být plná překvapení. Evangelista to vykresluje barvitě, na místě mrtvého těla sedí živý mladík v bílém. V hrobě, symbolu smrti a strachu, je život, září světlo. V tichu hrobu se ozývá hlas a místo strachu zaznívá poselství radosti. Kdo poslechne, setká se se vzkříšeným Ježíšem.

píseň: Aleluja, zpěvník Orlice s. 36

3) Obnova křestního závazku

Každý pokřtěný si zapálí svíčku

My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonejme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali, a obnovme své křestní vyznání: Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše,

Chceme tedy žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáme se proto hříchu?

Všichni: Ano.

Chceme, aby nás nikdy hřích neovládl, a zříkáme se proto všeho, co k němu láká?

Všichni: Ano.

Zříkáme se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní?

Všichni: Ano.

Věříme v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?

Všichni: Věřím.

Věříme v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí po pravici Otcově?

Všichni: Věřím.

Věříme v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný?

Všichni: Věřím.

4) Společně prosíme

1. Děkujeme ti Bože za římského biskupa Františka i ostatní pastýře církve. Prosíme, aby moudře vedli jim svěřený lid.
  2. Děkujeme ti Bože, že nás celým životem provázíš. Chceme stále více rozumět tvým slovům a být moudřejší
  3. Děkujeme Ti Bože, že patříme k lidem, kteří vědí o Tvé lásce. Pomáhej nám, abychom byli vzorem pro ty, kdo Tě hledají.
  4. Děkujeme Ti Bože za ty, kdo nás přivedli ke křtu, pomáhej nám, abychom i my uměli v druhých zapálit touhu po Tobě.
  5. Děkujeme Ti Bože, že můžeme žít v naději ve Vzkříšení a pomáhej nám, abychom tuto skutečnost přáli všem lidem.
  6. Děkujeme Ti Bože, za všechny, kteří pomáhají druhým a ukazují tím Tvou přítomnost mezi námi. Pomáhej jim, aby neztráceli naději.
  7. Prosíme Tě za všechny trpící nemocí, válkou a neláskou.
- píseň: To anděl kámen odvalil, zpěvník Orlice s. 32

5) Modlitba Otčenáš

P: Pomodleme se modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš:

Všichni:

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé. Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.**

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

P: Zmrtvýchvstalý Ježíš je dárce pokoje. Pozdravme se i my slovy, která pronesl učedníkům: Pokoj vám.

6) Požehnání

Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

*Bůh nás skrze svého Syna vykoupil a přijal za své syna dcery,
ať nás naplní svou radostí a požehnáním.*

Amen.

*Kristus pro nás získal nárok na svobodu dětí Božích,
ať se učíme užívat pravé svobody k dobru všech.*

Amen.

*Kristus nás povolal k životu věčnému,
ať svým životem ukazujeme cestu k němu.*

Amen.

P: Dobrořečme Pánu. Aleluja, Aleluja.

Všichni: Bohu díky. Aleluja, Aleluja.

píseň: Díky tomu znamení, zpěvník Orlice s. 117